

Daniels bok - nummer nittifem

Åpenbaringen av den profetiske betydningen av den andre engels budskap

Jeff Pippenger

2024-02-28

I historien om både den første og den tredje engels bevegelse kan budskapet sammenfattes i den andre engels budskap.

Og en annen engel fulgte etter og sa: Falt, falt er Babylon, den store stad, fordi hun lot alle folkeslag drikke av vinen fra hennes horeis vredes harm. Åpenbaringen 14:8.

Den andre engelen identifiserer profetiens tredobbelte anvendelse, for dem som ønsker å se. Den andre engelen frembærer et profetisk budskap, og budskapet er at Babylon to ganger er falt. Det identifiserer Babylon som den «store by», som i kapittel sytten og atten identifiseres som det moderne Babylon. Det moderne Babylon er to ganger falt, og hennes fall ble forårsaket fordi hun lot alle folkeslag «drikke av hennes horeis vredes vin». Hennes horeri ble fullbyrdet med jordens konger. Dette forholdet gjorde det mulig for henne å benytte styrken til de kongene hun drev hor med, til å utføre sin «vrede», som er den forfølgelse hun bringer over Guds trofaste folk.

Vin er en lære, og den lære som hun får alle nasjoner til å drikke av, er den falske læren som hevder at tilbedelse av solen vil frembringe fred. Alle nasjoner mottar «merket» på hennes myndighet, som er tilbedelsen av solen, slik dette er representert ved søndagstilbedelse. Alle nasjoners mottakelse av dette «merket» blir tilveiebrakt ved De forente staters makt, men det skjer i den tid da den tredje islamiske véen bringer en eskalerende krigføring over planeten jorden. Nasjonene tar imot «vinen» av hennes vrede, på grunnlag av et løfte om «fred og sikkerhet».

«Hvordan er det kommet dit hen at jeg skal ha sagt at New York skal skylles bort av en flodbølge? Dette har jeg aldri sagt. Jeg har sagt, idet jeg så de store bygningene som reiste seg der, etasje på etasje: «Hvilke fryktelige scener vil ikke finne sted når Herren reiser seg for å forferdelig ryste jorden! Da vil ordene i Åpenbaringen 18,1–3 bli oppfylt.» Hele det attende kapittel i Åpenbaringen er en advarsel om det som kommer over jorden. Men jeg har ikke fått noe særlig lys angående hva som skal komme over New York, bare at jeg vet at de store bygningene der en dag vil bli styrtet ned ved Guds makts vending og omveltning. Av det lys som er gitt meg, vet jeg at ødeleggelse er i verden. Ett ord fra Herren, én berøring av hans mektige kraft, og disse veldige byggverkene vil falle. Scener vil finne sted hvis fryktelighet vi ikke kan forestille oss.» Review and Herald, 5. juli 1906.

Den andre engels budskap ble gjentatt den 11. september 2001, da de store bygningene i New York City ble styrtet ned ved et streif av Guds hånd.

«Profeten sier: ‘Og jeg så en annen engel stige ned fra himmelen; han hadde stor makt, og jorden ble opplyst av hans herlighet. Og han ropte med mektig røst og sa: Babylon, den store, er falt, er falt, og er blitt et tilholdssted for demoner’ (Åpenbaringen 18:1, 2). Dette er det samme budskapet som ble gitt av den annen engel. Babylon er falt, ‘fordi hun har gitt alle

folkeslag å drikke av hennes horeeris vredes vin' (Åpenbaringen 14:8). Hva er den vinen?—Hennes falske læresetninger. Hun har gitt verden en falsk sabbat i stedet for sabbaten i det fjerde bud, og har gjentatt den løgnen som Satan først fortalte Eva i Eden—sjelens naturlige udødelighet. Mange beslektede villfarelser har hun spredt vidt og bredt, idet hun 'lærer menneskebud som læresetninger' (Matteus 15:9).»

«Da Jesus begynte sin offentlige tjeneste, rensset Han tempelet for dets helligbrøds vanhelligelse. Blant de siste handlingene i Hans tjeneste var den andre renselsen av tempelet. Slik blir det i det siste verk med å advare verden gitt to særskilte kall til menighetene. Den andre engels budskap er: «Falt, falt er Babylon, den store stad, fordi hun har latt alle folkeslag drikke av sin hores vredes vin» (Åpenbaringen 14:8). Og i det høye rop i den tredje engels budskap høres en røst fra himmelen som sier: «Gå ut fra henne, mitt folk, for at dere ikke skal bli delaktige i hennes synder, og for at dere ikke skal få del i hennes plager. For hennes synder har nådd like til himmelen, og Gud har kommet hennes misgjerninger i hu» (Åpenbaringen 18:4, 5).» Selected Messages, bok 2, 118.

Mellom 11. september 2001 og den snart kommende søndagsloven i De forente stater blir de tre første versene i Åpenbaringen 18 oppfylt, for det er ved søndagsloven at kallet om å gå ut av Babylon begynner.

«Åpenbaringen 18 peker frem mot den tid da menigheten, som følge av at den trefoldige advarselen i Åpenbaringen 14:6–12 blir forkastet, fullt ut vil ha nådd den tilstand som ble forutsagt av den andre engelen, og Guds folk som fremdeles er i Babylon, vil bli kalt til å skille seg fra hennes samfunn. Dette budskapet er det siste som noensinne vil bli gitt til verden; og det vil fullføre sin gjerning. Når de som 'ikke trodde sannheten, men hadde behag i urettferdigheten' (2 Tessalonikerne 2:12), blir overlatt til å motta kraftig villfarelse og tro løgnen, da vil sannhetens lys skinne over alle hvis hjerter er åpne for å ta imot det, og alle Herrens barn som blir tilbake i Babylon, vil lyde kallet: 'Gå ut fra henne, Mitt folk' (Åpenbaringen 18:4).» The Great Controversy, 389, 390.

Ved den snart kommende søndagsloven vil det tidligere paktsfolket motta en kraftig villfarelse. Fra 11. september 2001 og inntil den kraftige villfarelsen blir utøst ved søndagsloven, blir den andre engels budskap gjentatt, og forkastelsen representerer forkastelsen av «den trefoldige advarselen i Åpenbaringen fjorten, vers seks til tolv». I denne forstand er de tre englene representert ved den andre engels budskap. Den andre engels budskap er: Babylon er falt, er falt, og den andre engels budskap er plassert mellom det første og det tredje budskapet.

Uttalelsen fra den første røst i Åpenbaringen kapittel atten er en gjentakelse av den andre engels budskap, men den representerer en forkastelse av alle de tre englene i Åpenbaringen fjorten. Den andre engels budskap representerer alle de tre budskapene, og det bærer Alpha og Omegas signatur, for det ble forkynt i historien til den første engels bevegelse, og deretter skal det igjen forkynnes i den tredje engels bevegelse. Budskapet identifiserer at Babylon to ganger er falt, og i denne profetiske forstand identifiserer det en «tredobbel anvendelse av profetien».

De to første gangene Babylon falt, slik dette er fremstilt ved Babel og Babylon, representerer det endelige fallet til det moderne Babylon. Den todelte kunngjøringen av Babylons fall er innrammet

av den første og den siste av de tre englers budskap. Strukturen i de tre englers budskap bærer Alfa og Omegas kjennetegn, for det første budskapet identifiseres som det «evige evangelium», hvilket per definisjon betyr at det er det evige evangelium, eller det samme evangeliebudskap til alle tider. Den tredje engels budskap er evangeliebudskapet som advarer mot å ta imot dyrets merke; således er det første budskapet og det tredje budskapet, som er det første og det siste budskapet, det samme budskap, for begge er evangeliet.

Alfa og Omega satte sin signatur, «Sannhet», på de tre budskapene, for det hebraiske ordet som er oversatt med «sannhet», ble dannet av den underfulle Lingvist ved å sammenføye den første, trettende og siste bokstav i det hebraiske alfabetet. «Tretten» som symbol representerer opprør, og det er i det andre budskapet at Babylons opprør, slik det er representert ved hennes falske læresetninger og horeri, blir identifisert. Som allerede bemerket, inneholder det andre budskapet også signaturen til Alfa og Omega, for det budskap som ble forkynt i millerittisk historie for å kunngjøre dommens åpning, blir gjentatt i den tredje engels bevegelse for å identifisere dommens avslutning.

Babels fall i Første Mosebok kapittel elleve er den første henvisningen til Babylons fall, og vitnesbyrdet om Nimrods overmodige opprør bærer kjennetegnet på den første engels budskap. Som påvist i tidligere artikler finnes også alle de tre budskapene fra de tre englene innenfor den første engelen. I den første engelens budskap representerer uttrykket «frykt Gud» det første budskapet, og uttrykket «gi Ham ære» representerer den andre engelens budskap. Det tredje budskapet finnes i det første, når det kunngjør at «hans doms time er kommet».

I Nimrods fall, som er Babylons første fall, blir også de tre trinnene til de tre englene identifisert. Det er uttrykt ved formuleringen «kom, la oss».

Og hele jorden hadde ett språk og samme tale. Og det skjedde da de drog østfra, at de fant en slette i landet Sinear; og der slo de seg ned. Og de sa til hverandre: Kom, la oss lage teglstein og brenne dem godt. Og de hadde teglstein i stedet for stein, og jordbek hadde de til mørtel. Og de sa: Kom, la oss bygge oss en by og et tårn, hvis topp når opp til himmelen; og la oss gjøre oss et navn, for at vi ikke skal bli spredt utover hele jordens overflate. Og Herren steg ned for å se byen og tårnet som menneskenes barn bygde. Og Herren sa: Se, folket er ett, og de har alle ett språk; og dette er hva de begynner å gjøre. Nå skal ingenting bli umulig for dem, av det de har satt seg fore å gjøre. Kom, la oss stige ned og der forvirre deres språk, så de ikke forstår hverandres tale. Så spredte Herren dem derfra utover hele jordens overflate; og de holdt opp med å bygge byen. Derfor fikk den navnet Babel; fordi Herren der forvirret hele jordens språk; og derfra spredte Herren dem utover hele jordens overflate. 1. Mosebok 11:1–9.

Babylons første fall, fremstilt som Babel, uttrykkes med «velan», tre ganger. De tre englene er alle fremstilt i den første engelen. Daniels bok kapittel én fremstiller også den første engelens budskap, og slik det tidligere er påvist i disse artiklene, finnes den evige evangeliets trefoldige prøvelsesprosess i det første trinnet, da Daniel nektet å spise den babylonske kosten og i stedet valgte å gi Gud ære. Hans første prøve var prøven knyttet til den første engelen, som steg ned i den millerittiske historie den 11. august 1840 med en liten bok, som Johannes fikk befaling om å ete.

Deretter ble han gitt en synlig prøve på ti dager, som påviste en forskjell mellom dem som spiste den babylonske kosten, og dem som, lik Daniel, valgte å spise grønnsaker. Den andre prøven frembrakte to klasser, slik også den andre engelens ankomst i 1844 gjorde. Denne andre prøven ble etterfulgt av prøven ved slutten av tre år, da Nebukadnesar avsa sin dom, slik dette er framstilt ved den tredje engelens ankomst den 22. oktober 1844.

Etter vannflommen fikk Noah påbud om å bygge altere, og når han gjorde det, skulle han aldri hogge til eller forme steinene han brukte, og han skulle heller ikke bruke mørtel til sitt alter. Opprøreren Nimrod brukte teglstein og mørtel og forfalsket dermed alteret for paktsforholdet som var blitt påbudt brukt av dem som gjenbefolket jorden. Det første «kom, la oss» i Nimrods vitnesbyrd representerer en «dødspakt» som ble inngått i opprør mot det første budskapet. Det andre «kom, la oss» representerer oppførelsen av et tårn (en kirke) og en by (en stat). Det andre «kom, la oss» i Nimrods vitnesbyrd var foreningen av kirke og stat, som er den annen engels budskaps hor. Det tredje «kom, la oss» representerte dommen ved å spre folket og forvirre språket.

Babylons første fall er et forbilde på den første engels budskap, og Babylons andre fall, i de to manifestasjonene som fastslår elementene i det moderne Babylons fall, er et forbilde på den andre engels budskap. Slik er det, for Babylons fall slik det er nedtegnet i Daniels bok, representerer en begynnelse og en avslutning, likesom den andre engels budskap blir forkynt ved adventismens begynnelse og avslutning. Søster White påpekte uttrykkelig at dommen som ble brakt over Belsasar, hadde vært forebildet ved den dom som ble brakt over Nebukadnesar.

«Til Babylons siste hersker, likesom forbilledlig til dens første, var dommen fra den guddommelige Vekter kommet: 'O konge ... til deg blir det talt; kongeriket er veket fra deg.' Daniel 4:31.» Prophets and Kings, 533.

Babylons annet fall bærer Alfa og Omegas signatur, likesom den andre engels budskap gjør det. Signaturen er fremstilt ved den første og den siste kongen av Babylons fall. Nebukadnesars dom og fall er fremstilt som «sju tider», noe som er en henvisning til «de sju tidene» i 3 Mosebok tjueseks, og «adspredelsen» i Nimrods dom og fall er også en henvisning til «de sju tidene» i 3 Mosebok tjueseks. Belsasars dom og fall er fremstilt ved de brennende bokstavene som summerer seg til to tusen fem hundre og tjue, og som dermed også angir en henvisning til «de sju tidene» i 3 Mosebok tjueseks.

En «tredobbel anvendelse av profetien» blir fastslått ved de to første vitnene som identifiserer og stadfester kjennetegnene ved den tredje og siste oppfyllelsen. Ved Babylons tre fall identifiserer selve budskapet som angir Babylons fall, også den regelen som den tredobbelte anvendelsen av profetien bygger på. De to første fallene av Babylon identifiserer de profetiske kjennetegnene ved det tredje og siste fallet.

Millerittenes historie gjentas bokstavelig i Future for Americas historie. I millerittisk historie var en sammenstilling av regler som William Miller ble fortrolig med, og som han benyttet for å fastlegge den sannhetsrammen han brukte til å forkynne den første engels budskap, et veimerke i denne historien. En «tredobbel anvendelse av profeti» er en av de reglene som er blitt sammenstilt i disse siste dager for å fastlegge den sannhetsrammen hvorved den tredje engels budskap blir

identifisert.

De tre fremtredelsene av Roma, sammenholdt med de tre fremtredelsene av Babylons fall, er nært beslektet, men har særskilte forskjeller. Skjøgen i Tyrus, eller Babylon, som driver hor med kongene på jorden, er ett kjød med dem, men hun hersker over disse kongene slik Jesabel hersket over kong Akab. Det moderne Roma er dyret i Åpenbaringen sytten som skjøgen i det moderne Babylon sitter på og hersker over.

Vi vil fortsette denne studien i den neste artikkelen.

«Så ble mine øyne vendt bort fra herligheten, og jeg ble henvist til levningen på jorden. Engelen sa til dem: 'Vil dere unnfly de sju siste plagene? Vil dere gå inn til herligheten og nyte alt det Gud har beredt for dem som elsker Ham og er villige til å lide for Hans skyld? Hvis så, må dere dø for at dere kan leve. Gjør dere rede, gjør dere rede, gjør dere rede. Dere må ha en større beredelse enn den dere nå har, for Herrens dag kommer, grusom både med harme og brennende vrede, for å gjøre landet øde og utrydde synderne derav. Ofre alt til Gud. Legg alt på Hans alter—selvet, eiendommen og alt—som et levende offer. Det vil kreves alt for å gå inn i herligheten. Samle dere skatter i himmelen, hvor ingen tyv kan komme til eller rust fortære. Dere må ha del i Kristi lidelser her dersom dere vil ha del med Ham i Hans herlighet heretter.'»

«Himmelen vil være billig nok dersom vi oppnår den gjennom lidelse. Vi må fornekte selvet hele veien, dø fra selvet daglig, la Jesus alene tre frem, og stadig holde Hans herlighet for øye. Jeg så at de som i den senere tid har tatt imot sannheten, ville måtte få erfare hva det vil si å lide for Kristi skyld; at de ville måtte gå gjennom prøvelser som ville være skarpe og bitende, for at de gjennom lidelse kan bli rensset og skikket til å motta den levende Guds segl, gå gjennom trengselens tid, se Kongen i Hans skjønnhet og bo i Guds og de rene, hellige englers nærvær.»

«Da jeg så hva vi må være for å arve herlighet, og deretter så hvor mye Jesus hadde lidet for å vinne for oss en så rik arv, ba jeg om at vi måtte bli døpt inn i Kristi lidelser, så vi ikke måtte vike tilbake for prøvelser, men bære dem med tålmodighet og glede, i visshet om hva Jesus hadde lidet, for at vi ved Hans fattigdom og lidelser kunne bli gjort rike. Engelen sa: 'Fornekt selvet; dere må skynde dere fram.' Noen av oss har hatt tid til å få sannheten og til å gå fram skritt for skritt, og hvert skritt vi har tatt, har gitt oss styrke til å ta det neste. Men nå er tiden nesten ute, og det vi har brukt år på å lære, må de lære på noen få måneder. De vil også ha mye å avlære og mye å lære på nytt. De som ikke vil ta imot dyrets merke og dets bilde når påbudet går ut, må ha fast besluttet omhet nå til å si: Nei, vi vil ikke akte på dyrets institusjon.» Early Writings, 67.